

HOLLANDSCH DUINLANDSCHAP aan de kust van Virginia in Amerika.

De pakkende Reclame

door
J. KIBBIN

Van spijt en woede wierp meneer Benjamin Binks zijn sigaar weg, ofschoon het een der beste merken uit zijn winkel was en nog maar half opgerookt. Hij mompelde enkele onvriendelijke woorden tegen zijn hondje, dat zijn gewonen morgengroet kwam brengen en keek grimmig naar den winkel van zijn concurrent aan de overzijde der straat. Een ware volksmenigte verdrong zich voor dien winkel. Het was erg genoeg voor Benjamin Binks steeds naar den winkel van zijn concurrent te moeten kijken, maar dit beschouwde hij als een belediging, als een duidelijken wenk van Krumper, dat hij het monopolie wilde veroveren. Een groot biljet hing in de etalage van Krumper met de mededeeling:

„Iedere sportman wil natuurlijk mede- werken om de plaatselijke voetbalclub omhoog te voeren. Daarom koopt iedereen in dezen winkel zijn rookartikelen. Want iedere koper ontvangt een coupon ter waarde van vijf % der gekochte artikelen. Deze coupons kunnen naar den penningmeester der voetbalclub worden gezonden, die ze hier tegen contanten kan inwisselen. Steunt de voetbalclub en koopt alleen hier!”

Binks wandelde verstoord naar de huiskamer, waar zijn vrouw prijsjes schilderde voor de etalage.

„Totaal overbodig,” bromde hij; „we zullen voor geen cent meer verkoopen.”

Hij vertelde haar de truc van Krumper. „Waarom heb jij zooiets niet bedacht?” vroeg hij, tamelijk onredelijk. „Voor de voetbalclub doen ze alles in dit idiote stadje: hij zal de heele stad nu tot klant krijgen.”

Vrouw Binks bleef zeer kalm.

„Vertel het nog eens,” verzocht zij, „kalm en duidelijk. We zullen er wel iets op vinden.”

Lichtelijk verbaasd voldeed Binks aan het verzoek, dat trouwens, evenals alle verzoeken van zijn vrouw, meer een bevel was.

„We zouden iets dergelijks kunnen doen en zeven % aanbieden,” zei ze na enkele minuten, „maar dat wordt te duur. Ik weet iets beters. De voetbalclub zal velen naar den winkel van Krumper brengen, maar er is een vereeniging hier, die er nog meer naar ons zal brengen. Geef me gauw een groot vel papier en inkt; Krumper zal flauw worden van nijd en wij zullen geld verdienen. Hij de voetbalclub en wij de damesclub.”

„Je wilt de vrouwen toch niet laten rooken?” vroeg Binks verbaasd, waarop zijn vrouw hem misprijzend aankeek.

„Ik zou het afschuwelijk vinden, als ik de dames hier met pijp en sigaret op straat zou zien. Daarmee zou ons succes te duur gekocht zijn. Maar de vrouwen zullen ons wel het succes bezorgen. Vrouwen zijn machtig, Benjamin. En ze zijn slim. Een voorbeeld hiervan zal ik je nu geven. Mannen komen altijd bij de vrouwen, omdat wij altijd een uitweg zien, wanneer jullie

de zaak hebben opgegeven. Onthoud dat goed, Benjamin, het is in je eigen belang. De damesclub heeft tienmaal meer invloed dan alle voetballers samen. Wij zullen het glansrijk winnen, Benjamin. Waar is het papier?”

Zoo sierlijk mogelijk, met veel hoofdletters en uitroepetekens, schilderde vrouwe Binks het volgende pakkende — dat was haar eigen oordeel — het volgende plakkaat:

DAMES.

Wie verdedigt Uw rechten en strijdt voor de sociale en intellectuele verheffing van de vrouw?

DE DAMESCLUB.

Wie helpt deze nuttige organisatie in haar prachtig werk?

WIJ!

Want hier wordt vijf % der waarde van elken aankoop gestort in de kas van de Damesclub. De coupons, die iedere koper ontvangt, behoeven slechts aan de penningmeesteresse der Damesclub gezonden te worden.

DAMES! Begrijp Uw belang, koopt en laat alleen koopen bij BINKS!

„Hang dat in de etalage, dan zal ik de coupons bij den drukker bestellen. Neem een stevig ontbijt, want 't zal laat worden, eer je tijd zult hebben voor den volgenden maaltijd.

„Waarom?”

„Begrijp je dat niet? Omdat het overstelpend druk zal worden natuurlijk.”

Een uurtje later stapte Krumper naar de

overzijde, om de nieuwe reclame van zijn concurrent te lezen. Hij glimlachte goedig over het plakkaat, alsof hij dacht: Binks' goede wil is te prijzen, maar het zal hem niet helpen.

Krumper was een trotsche winkelier; hij knikte vriendelijk tegen Binks, die nu in zijn winkeldeur stond, en vroeg:

„Wanneer gebeurt het?”

„Gebeurt wat?”

„De publieke verkoop van je zaak, bedoel ik. Je kunt het niet lang meer volhouden, hé?”

„Lach niet te vlug,” antwoordde Binks kalm. „Veel succes met je voetballers. Maar wie de dames op zijn hand heeft, staat wel iets sterker.”

Krumper lachte weer goedig; in het beste humeur ging hij naar zijn huis terug, waar hij zijn vrouw mededeelde, dat hij 's avonds naar de vergadering van de voetbalclub zou gaan. De voorzitter had hem gevraagd, en Krumper verwachtte dat hem het eerlidmaatschap zou worden aangeboden. Den geheelen dag was het druk geweest; alle voetballers en de meeste supporters waren in den winkel geweest, hadden zijn „edelmoedig gebaar” geprezen en flink gekocht. Om nog meer succes te hebben, had hij verschillende namen veranderd, en verkocht nu *doel-mixture*, *keeper-tabak*, *halfback-sigaren* en midden-

